

مشکلات روانشناختی و افکار خودکشی در دانشجویان مقاطع مختلف پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی مشهد

*علی طلائی^۱ MD، سید کاوه حجت^۲ MD، محمد رضا فیاضی بردبار^۳ MD، زهره سعادت^۴ MD

^{۱،۲} استادیار روان پزشکی، ^۳ دستیار روان پزشکی، ^۴ پزشک عمومی

تاریخ دریافت: ۸۴/۷/۲۷ - تاریخ پذیرش: ۸۵/۴/۷

خلاصه

مقدمه: هر ساله در سراسر جهان تعداد زیادی از افراد در اثر اقدام به خودکشی جان خود را از دست می دهند. عوامل متعددی در بروز خودکشی نقش دارد از جمله این عوامل اختلالات روان پزشکی مانند افسردگی و اسکیزوفرنی و... فاکتورهای اجتماعی از قبیل بیکاری و بحران های اجتماعی است. مطالعات نشان می دهد که خودکشی در بعضی مشاغل از جمله پزشکی به میزان بالاتری وجود دارد. این مطالعه با هدف بررسی افکار خودکشی و مشکلات روانشناختی دانشجویان مقاطع پزشکی انجام شده است.

روش کار: این مطالعه توصیفی مقطعی در دانشجویان مقاطع مختلف تحصیلی دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال ۱۳۸۳ انجام شده است. ۲۰۰ نفر از دانشجویان پزشکی به صورت نمونه گیری طبقه بندی خوشه ای انتخاب و مورد مطالعه قرار گرفتند. ابزار بررسی در پرسشنامه سلامت عمومی و مقیاس انگارپردازی خودکشی مآخ بود. اطلاعات جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی، جداول توزیع فراوانی و آزمون مربع کای دو پردازش شد.

نتایج: میزان اضطراب و جسمانی سازی در دانشجویان علوم پایه بالاتر از استاتژرها و در استاتژرها بیشتر از دانشجویان مقطع انترنی بود و این تفاوت از لحاظ آماری معنی دار بود ($p < 0/05$). همچنین اضطراب و جسمانی سازی در دانشجویان دختر به طور معنی داری بالاتر از دانشجویان پسر بود. در میان مقاطع مختلف تحصیلی (علوم پایه، فیزیوتولوژی، استاتژی و انترنی) از لحاظ میزان افکار خودکشی و اقدام به خودکشی تفاوت معنی داری وجود نداشت.

نتیجه گیری: نتایج نشان داد که دانشجویان مقاطع ابتدایی پزشکی نسبت به مقاطع بالاتر در معرض خطر بیشتری از لحاظ مشکلات روانشناختی قرار دارند. مطالعات دیگری در ایران و کشورهای دیگر نیز نشان دهنده این موضوع بوده است. این مطالعه نشان داد که بررسی روان شناختی و حمایت های روانی از لحاظ استرس های وارد شده به دانشجویان پزشکی خصوصا در هنگام ورود به دانشگاه امری ضروری به نظر می رسد.

واژه های کلیدی: دانشجویان پزشکی، افکار خودکشی، مشکلات روانشناختی